

PUNT UIT OP STAP

met **Frans Engels**
en **Sandra Korthals-Stemerding**

Frans Engels voert samen met zijn zus Els en zwager Willem van der Vloed de directie over Engels Rotterdam, het welbekende grandcafé restaurant en zalencomplex aan het Stationsplein dat bijna het 125 jarig bestaan viert. Sandra Korthals-Stemerding is directeur van de Stichting Big Brothers Big Sisters of Rotterdam en heeft een indrukwekkende lijst van bestuursfuncties en commissies op haar naam staan.

'L'Esprit du Temps' staat voor hun eerste ontmoeting. Het was de naam van de door haar in 1997 opgerichte Rotterdamse (gemengde) Lion's Club die bijeenkwam in zijn restaurant, 'De Tijdgeest'.

Sindsdien zijn ze elkaar niet meer uit het oog verloren. Hun belangrijkste overeenkomst? "We zijn allebei heel trots op Rotterdam," zegt Frans. We ontmoeten Frans en Sandra bij de entree van het Rotterdam Port Experience, 'onder de Erasmusbrug'. De directie van Spido, tevens van het Port Experience, Annie Gruisen en Hans Borst, staat erop om ons gezelschap persoonlijk rond te leiden door de in december geopende nieuwe Rotterdamse attractie. Een ervaring die de verwachting ruim overtreft.

Frans Engels en Sandra Korthals staan op punt een spannende havenrondvaart te ondervinden.

Bij de fotovloer die de rivier en omgeving van Maasvlakte tot Algrabrug toont.

Spectaculaire port experience

De Rotterdamse haven is terug in het hart van de stad! Voor jong en oud is Rotterdam Port Experience een interactieve kennismaking met de grootste haven van Europa.

Bij binnenkomst in de Port Terminal loop je over een enorme luchtfoto waarbij je je meteen bewust wordt van de grootsheid van het havengebied. Beeldschermen vertonen indrukwekkende panoramabeelden van stad en haven. Er klinkt muziek uit alle werelddelen, waarbij waterfonteinen het ritme volgen. We worden gewezen op de touchscreens die volop stad- en haveninformatie geven, we kunnen spelletjes doen of alle indrukken rustig laten inwerken in de sfeervolle zithoek. Dat gaat nu niet gebeuren, want de spanning wordt opgevoerd als we het Port Experience betreden. We gaan het hoogste gebouw van de stad bezoeken, maar er is iets mis met de lift die ons naar de 200ste verdieping moet brengen. De boterhammen in de lunchbox van de dienst doende bewaker liggen onaangeroerd. Hij is met spoed opgeroepen om iets aan het liftprobleem te doen. Lacherig betreden we de 'lift'. Wat er dan gebeurt gaan we niet verklappen, maar het uitzicht vanaf het dak is spectaculair. Via kijkbuizen komt de stad dichterbij: het

zomercarnaval, de marathon, Blijdorp zoo, een feestelijk vuurwerk...

Weer terug op de begane grond is het tijd voor een spannende vaartocht door de haven. In reddingssloepen scheren we over op en onder het water. De havenride laat haar passagiers achter midden in de haven, omringd door containers. Hier kan de bezoeker zelf op ontdekkingsstocht. Bekijk met een scanner wat er allemaal in containers verpakt wordt. Maak kennis met het grootste containerschip ter wereld, of let juist op de kleine bootjes van de hulpdiensten. Duik in de geschiedenis van de haven of stap op de fiets voor een virtuele fietstocht... We gaan allemaal nog een stukje waterskiën op het stuk Maas onder de Erasmusbrug. Hiervan wordt een video gemaakt die je meteen kunt mailen naar je eigen adres. Als je liever een container op je hoofd krijgt of meezingt in een shantikoer, dan kun je dit ook laten vastleggen in beeld en geluid. Dolle pret natuurlijk... Rotterdam Port Experience is werkelijk een unieke manier om de haven van Rotterdam te ervaren!

Na afloop toasten we op een geslaagde port experience met bubbels en lekkere hapjes die vanaf een van de Spido scheepen gecaterd worden. Een event, receptie of besloten bijeenkomst midden in de ha-

Bij de ingang van de Havenride-attractie.

Ondanks de wilde gesimuleerde bewegingen weet fotografe Enith Stenhuis deze zeemeeuw vast te leggen.

Achter de hendels bij het besturen van diverse vaartuigen.

ven laten plaatsvinden, zonder dat u het stadscentrum hoeft te verlaten? Dat kan ook in Rotterdam Port Experience.

We nemen afscheid van Annie en Hans en bedanken uitgebreid voor de gastvrijheid en het enthousiasme waarmee ze 'hun' Port Experience promoten. Ons gezelschap en Annie zelf (maar Hans well!) hebben op dat moment nog geen idee dat Annie een week later in het WTC de Rotterdam Marketing Award in ontvangst mag nemen (zie ook de rubriek Rotterdamse Kringen elders in dit magazine).

Frans op de waterski's door de Rotterdamse haven. De opgenomen video, mail je naar jezelf.

Sandra wordt één met de figuur van de muurschildering.

Ontvangst in het loungedeel van Allure.

Dit jaar werd de Marketing Award voor het eerst uitgereikt door de kersverse burgemeester, Ahmed Aboutaleb, aan een zichtbaar verraste Annie Gruisen. Vorig jaar werd toenmalig burgemeester van Rotterdam, Ivo Opstelten, met deze prijs verrast door Premier Balkenende 'Annie heeft de award volledig verdiend', is de enige conclusie die getrokken kan worden.

Vanuit de parking onder de Erasmusbrug rijden we naar de overkant van de Maas om over de klinkers van het Entrepotgebied naar restaurant Allure te lopen. Het is er op deze koude donderdagavond heerlijk binnenkomen in de warme, sfeervolle entourage en het vriendelijke welkom van gastvrouw Charlotte Simmons. Zij plaatst ons op comfortabele banken in het loungegedeelte met zicht op het haardvuur en brengt amuses en Prosecco. Kijk, dat is een plek om een goed gesprek aan te knopen.

Jurist in de horeca

Na de middelbare school in Hillegersberg twijfelt Frans Engels over wat hij wil gaan doen. Met zijn vader en familie als voorbeeld lijkt het een logische stap om in de horeca te gaan werken, dus aanvankelijk kiest Frans voor de Hogere Hotelschool in Den Haag. Toch begint hij daar niet aan de opleiding, maar switcht op het laatste moment naar Rechten aan de Erasmus Universiteit Rotterdam. Tijdens zijn studie volgt hij vakken als massacommunicatie en public relations in Utrecht en in die vakgebieden gaat hij uiteindelijk werken. Intussen behaalt hij zijn papieren voor het voeren van een cafébedrijf en is hij tijdens zijn studie werkzaam in diverse horecaondernemingen en ook bij Engels springt hij bij wanneer nodig.

Toch kruipt het bloed.... horeca en het familiebedrijf gaan steeds meer trekken. "Ik zag er steeds meer leuke dingen in en toen er een vacature kwam als banquet-sales medewerker, heb ik gesolliciteerd en het zal je niet verbazen dat ik ook werd aangenomen. Al snel kwam het idee om iets in de Oude Haven te gaan doen. Mijn grootvader had daar ooit Café Le Commerce gehad en toen heb ik me daar vol enthousiasme in vast gebeten, ben een businessplan gaan opstellen en heb ik samen met zwager Willem van der Vloed De Tijdgeest opgezet. Dat werd een groot succes en dat hebben we enkele jaren met heel veel plezier gedaan."

Helaas krijgt de familie Engels een flinke knauw als broer Jan en vader Frans 'senior' kort na elkaar overlijden. Frans, zijn zus Els en haar echtgenoot Willem besluiten dan om al hun aandacht op het grote bedrijf aan het Stationsplein te richten en alleen op deze locatie verder te gaan. Met z'n drieën zijn ze directeur-eigenaar met elk eigen taken. "Engels vergt heel veel aanwezigheid en aandacht, zeker nu met de bouwput op het Stationsplein. Bij ons bedrijf vindt alles plaats wat er in de horeca kan plaatsvinden, behalve overnachtingen. We doen congressen, vergaderingen, recepties, diners, feesten, modeshows, een kopje koffie met gebak en we cateren op locatie. Het Stadhuis en het groothandelsgebouw worden regelmatig gecaterd en we komen veel bij bedrijven. De naamsbekendheid van Engels is heel groot, die reikt tot over de landsgrenzen. We zitten als sinds 1953 op die plek, dus veel mensen hebben wel eens een bezoek aan ons bedrijf gebracht. Zelfs in het buitenland hoor je vaak 'oh ja, Engels, bij het station'. We hebben hoge verwachtingen van het nieuwe station. De stationshal komt ongeveer halverwege het plein en de architectuur belooft spannend te worden. We hebben nu al een nieuwe ruimte Grandcentral 8 genoemd. Er komen zeven nieuwe perrons op het station, dus hebben wij deze ruimte als geintje Platform 8 genoemd. Je bent straks heel snel in Brussel, Parijs, Antwerpen, dus we proberen in te spelen op de behoeften van de toekomst. Een vergaderruimte voor maar twee uurtjes afhuren bijvoorbeeld. Ook is er behoefte aan een leuke bar, voor het toenemende aantal huurders in het Groothandelsgebouw, maar ook voor na een theaterbezoek bijvoorbeeld. We hebben het dakterras en het dakpaviljoen recent gemoderniseerd en in de zomer geopend voor publiek. Ik merk ook dat bezoekers Engels ervaren als een rustpunt in de bouwput. Het is een constante factor en dat geldt ook voor de factor familie. Altijd dezelfde gezichten zien, dat vindt men prettig. We hebben nog genoeg wensen voor de toekomst, maar dat is een proces, dat doen we stap voor stap. Dat geldt ook voor mezelf. Ik ben de komende jaren echt intensief met het bedrijf bezig. Nee, ik heb geen plannen of behoefte om iets totaal anders te gaan doen. Daarvoor liggen er nog te veel uitdagingen binnen het bedrijf."

Na afloop aan de bubbels met hapjes. V.l.n.r. Frans Engels, Annie Gruisen, Wanda Bregman (Punt Uit), Sandra Korthals, Nathalie van Huët en Hans Borst.

Diner met allure

Intussen zijn we naar een tafel vlakbij het 'haardvuur' geleid en worden de gerechten, die we à la carte besteld hebben, geserveerd. Restaurant Allure is de nieuwste horecagelegenheid van Frank Roolaart, die ook cabaret restaurant Schelling's, het Prinses Theater en restaurant Mooii aan de Oude Haven exploiteert. Allure heeft een stijlvolle inrichting met een ruime tafelopzet en een grote open keuken. Het geheel is modern en sfeervol. Het restaurant is geopend voor lunch en diner en biedt, door de gunstige ligging vlakbij het Nieuwe Luxor Theater, aantrekkelijke theatermenu's, inclusief gratis parkeren! Complimenten aan de witte brigade voor ondermeer de carpaccio met spekjes, pijnboompitten en parmezaan als voorgerecht. Frans is zeer te spreken over de krokant gebakken eendenborst met rilette van eend en eendenlever op tarte Tatin van witlof en een saus van vijgen. Ook de gegrilde tonijn met korst van zwarte sesam op een raster van Oosterse groenten is verrukkelijk. Als nagerecht worden ondermeer een mille-feuille met citroenhangop en amarenen kersen geserveerd en chocolade zandkoekjes met witte chocolademousse en franchetico. Intussen vertelt Sandra over haar werkzaamheden.

Vrouw vol ambitie

Sandra Korthals-Stemerding verhuist eind jaren 70 vanuit Leiden naar Rotterdam om aan de Mecklenburglaan te gaan wonen. "In die tijd werd eerder het huisvrouwenberoep dan een baan gewaardeerd. Ik was en ben gewoon altijd heel actief, dus dat louter dienende thuiswerk was niks voor mij. Ook niet later met drie schoolgaande kinderen." Het is onmogelijk om haar activiteiten allemaal te beschrijven, maar een kleine greep uit het indrukwekkende curriculum vitae van deze vrouw vol ambitie willen we u niet onthouden. Sandra werkte bij PSF Offshore Logistics, een samenwerking van drie Rotterdamse havenbedrijven. Ze stopte met werk bij de geboorte van haar eerste kind, maar in 1978 werd ze toch wel lid van de Wijkraad Kralingen, won de verkiezingen met de VVD, formeerde een voor Nederland uniek dagelijks bestuur met drie werkende vrouwen en twee mannen, werd vervolgens vice voorzitter van de Deelgemeenteraad Kralingen en in 1998 lid van de Rotterdamse Gemeenteraad. Tevens voerde Sandra de directie over twee stichtingen op het gebied van innovatieve informatie technologie, de Stichting Knowledge Based Systems, en vervolgens over de Stichting TopSpin, beide aan de

Erasmus Universiteit Rotterdam. Tientallen commissies en besturen hebben haar als zeer gedreven persoon leren kennen, waaronder de Lionsorganisatie, waar zij vele functies bekleedt, Jeugdtheater Hofplein, het Rotterdams Philharmonisch Orkest, de Raad van Toezicht van het LMC, vele onderwijsbesturen, bestuur van het IJsselland ziekenhuis, en in haar gemeenteraadsperiode de Commissie Onderzoek van de Rekening (waaronder het onderzoek naar de bestuurskosten van oud burgemeester Peper en wethouders). Over deze laatste commissie wil Sandra nog wel wat kwijt. "Het morele beroep van de gemeente op Peper ligt er nog steeds! Het gaat om geld dat hij privé uitgegeven heeft. Dat vond het College ook. Hij is daarom de gemeente nog geld verschuldigd. Ik kom de laatste jaren in Rotterdam in diverse gezinnen die niet genoeg geld hebben, in de kou zitten, omdat ze zijn afgesloten en bijvoorbeeld geen warme kleding voor hun kinderen kunnen kopen. Tegen deze gezinnen wordt ook niet gezegd: 'laat maar zitten dat verschuldigde bedrag; we sluiten je wel weer aan'. Deze kwestie heeft alles te maken met rechtvaardigheid, met fatsoen en ik kan me daar vreselijk druk over maken! Rechtvaardigheid is echter geen ambitie."

Sinds 2005 is Sandra directeur van de Stichting Big Brothers Big Sisters of Rotterdam, een internationale organisatie met kantoren in 500 Amerikaanse steden en afdelingen over de hele wereld. BBBS maakt het mogelijk dat kinderen en jongeren die niet zo lekker in hun vel zitten geregeld aandacht krijgen van volwassenen, 'grote broers en zussen', die hen steunen en een voorbeeld kunnen zijn, zodat zij een betere kans maken in de samenleving. In Rotterdam zijn ruim 250 vrijwilligers actief en doen elke week tenminste een uur leuke dingen met 'hun kind'. Sandra pakt als een bevoegen manager de leiding van de stichting zakelijk aan. Ze heeft strakke doelen gesteld en is ongelooflijk actief in de stad om sponsors te werven. "Want bedrijven kunnen doneren, maar ze zouden een werknemer ook elke week een paar uur vrij kunnen geven om iets met een kind te doen, bijvoorbeeld direct na school, op school, of in het weekend een uurtje naar de bibliotheek, musea bezoeken, sporten, spelletjes doen, maar vooral aandacht geven."

Sandra was raadslid voor de VVD, maar is het niet altijd eens met de VVD visie. "Ik ben liberaal, zo ben je blijkbaar geboren daar hoef ik geen verkiezingsprogram-

ma voor te lezen of te volgen. Ik ben echt een bouwer. Als er iets nieuws opgezet moet worden of als zaken in een organisatie niet goed lopen, dan moeten ze mij hebben en als het eenmaal loopt, moet ik er of nieuwe dingen bij krijgen, of ik moet weg, want anders vind ik het gewoon niet interessant meer. Daarom heb ik ook veel plezier in mijn inzet voor de Lions organisatie. Lions International is een serviceclub. Je zet je in voor anderen en dat vind ik erg leuk. Om projecten op te zetten of ze nu groot of klein zijn, maar ook om bestuurlijk bij te dragen. In mijn club in Rotterdam zitten veel mensen uit de culturele sector. Uit de filmwereld, musici, directeuren van culturele instellingen, maar ook advocaten, artsen en noem maar op, die als bestuurder met een cultureel onderwerp te maken hebben. Ook Frans is lid, koken is toch ook een kunst! Dat alles maakt het een erg leuk gezelschap. Wij komen met de club dan ook graag bij Engels bijeen, maar ook BBBS vertoert regelmatig bij Engels voor congressen en trainingen." Sandra heeft haar hart verpand aan de culturele sector. Zelf heeft ze vanaf haar vierde tot haar zestiende gedanst, maar ze zegt destijds te verlegen te zijn geweest om op een podium te staan. Maar ernaar kijken heeft ze altijd met heel veel plezier gedaan en dat doet ze nog steeds.

Rotterdam

Het gesprek komt op de problemen die Rotterdam nog altijd kent als het gaat om armoede en kansarme kinderen als gevolg van een verre van ideale gezinssituaties. Sandra, die dagelijks te maken heeft met jongeren uit dergelijke gezinnen, vindt dat de stad nog een heleboel moet doen aan dit soort problemen. "Ieder kind in deze stad dient tenminste een warm huis, te

eten en te drinken te hebben, en onderwijs te kunnen volgen. Daarna komen de leuke dingen. Wij helpen die gezinnen zoveel mogelijk." Frans vertelt over het project Traverse, een werk- en leerproject waarbij jongeren de kans krijgen om bij een deelnemend bedrijf aan de slag te gaan. Enthousiaste bedrijven die maatschappelijk verantwoord ondernemen hoog in het vaandel hebben staan, doen mee en bieden de jongeren werk en scholing. "Daar zitten jonge moeders bij en als hun kind dan ziek is, melden die vrouwen zich ook ziek. Dat is heel logisch en menselijk, maar een bedrijf kan daar niet op bouwen. Het is niet eenvoudig om hier oplossingen voor aan te reiken."

Wat vinden jullie zelf van de stad?

Frans: "Ik ben heel trots op Rotterdam. Er gebeurt veel in de stad, zowel op het gebied van horeca, architectuur, cultuur, als uitgaan. Het is een hippe stad, maar toch ook met veel mooie historische plekken en die combinatie hebben we ook bij Engels voor ogen. De mensen in Rotterdam schakelen snel. Je kunt als ondernemer je zegje doen en daar wordt snel op gereageerd, je kunt meedenken in de stad. Rotterdam wordt steeds meer cosmopolitisch. Straks met de HSL ben je helemaal zo in het Van Gogh museum of in het Louvre."

Sandra: "Ik ben 'anders' trots op de stad. Rotterdam is vooral een spannende en dynamische stad voor jongeren. Het sexappeal van Rotterdam is de laatste jaren een stuk toegenomen. Er is zoveel te doen en er duiken iedere dag weer nieuwe dingen op. Kijk nu naar dit restaurant. Ik kende het niet, maar het is fantastisch. Ouderen kiezen eerder voor de Doelen, de musea of de Schouwburg en dat is er ook allemaal. Ik vind het wel prettig dat Rotterdam wat anoniemer is dan Amsterdam. Je hoeft elkaar niet altijd tegen te komen in Rotterdam. Sandra heeft drie, inmiddels afgestudeerde, kinderen die hun avontuurlijke karakter van niemand vreemd hebben. Ze vertelt over de reislust van haar dochters en over het bedrijf in Uganda van haar zoon. "Het is een andere wereld, nu. De wereld ligt aan hun voeten. Hoewel ik nog geen 80 ben en ik nog heel wat van plan ben, groeit deze generatie op in de wereld en niet in een land. Was dat in mijn tijd maar zo geweest," verzucht ze.

Met dank voor de goede zorgen: het team van Allure.